

læggen anseer for nødvendig, at man derfor skulde beholde denne Bestemmelse, uagtet man har den Mening, at den i mange Tilfælde vilde være udførlig eller overflødig. Mener man, at det paa ingen Maade gaaer an at lade det beroe ved, at Dyrslægen melder Politimesteren, hvorledes han har fundet Tilstanden, men at der strax maa gøres noget idetmindste foreløbigt bindende, saa skulde jeg rigtignok troe, at man saa hellere maatte bemyndige Dyrslægen til at give dette foreløbige Tilhold, i alt Fald i Bidners Nærvarrelse.

Indenrigsministeren: Jeg skal dog, for endnu mere at anskueliggjøre den vistnok uimodsigeligte Nødvendighed af temmelig væsentlige Redaktionsforandringer efter de ærede Forslagsstilleres Opfattelse, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Lovens Bygning netop nu er den, at § 2 og § 3 tale om, hvad der skal skee med Hensyn til smitsomme Sygdomme i Almindelighed, og saa først kommer § 4 og omtaler de mere ondartede Sygdomme, og derfor er det naturligt, at den Dypregning, som findes i § 4, kommer saa seent i Loven. Stiller man det nu op, saaledes at Loven kommer i denne Henseende til at omfatte med de samme Regler de forskjellige Sygdomme, eller med andre Ord slet ikke opstiller den nævnte Forskiel, saa er det unaturligt i §§ 2 og 3 at henviser til en Dypregning, som først kommer i § 4, men da maa nødvendigviis strax i Begyndelsen det Omraade betegnes, som nu finder sin naturlige Plads i § 4, netop fordi der i Lovforslaget er en Forskiel mellem smitsomme Sygdomme i Almindelighed og mere ondartede Sygdomme, saa at uden Tvivl ogsaa de ærede Forslagsstillere ville see, at Redaktionsforandringen kommer til at strække sig en heel Deel videre.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Forslagsstiller anførte om, at tredje Passus i § 3 formeentlig burde udgaae, idet han meente, at i alt Fald behøvedes ikke Sognekfogden, men at man kunde give Dyrslægen Ret til at gjøre det Fornødne. Det har netop været en Opgave, som Udvalget har fastholdt,

aldrig at lade Dyrslægen optræde, om jeg maa bruge det Udtryk, som Dyrighed, men at lade Myndigheden blive, hvor den nu er, hos den ordinaire Dyrighed, og i det foreliggende Tilfælde hos hans nærmeste Underordnede paa Stedet selv, nemlig Sognekfogden. Jeg troer, at naar man vil erkjende, hvad der dog vistnok bør erkjendes, at det kan være betænkeligt, at et slikt Paalæg af Dyrslægen underkastes det Ophold, der vilde være forbunden med at forelægge det for den sfternere Politimester, saa maa man langt foretrække, at det bliver Sognekfogden, som er i Nærheden, og som uden megen Møie og uden meget Offer af Tid kan skaffes tilstede, at det bliver ham, til hvem det overlades at give Paalæget.

Dahl: Jeg maa i det Hele takke de ærede Forslagsstillere for de Forslag, de have stillet. Jeg troer, at de i Almindelighed ere sande praktiske Forbedringer ved Loven, om der end derved kan være Et og Andet at erindre. Med Hensyn til det første Endringsforslag, som er stillet til § 1, da maa jeg aldeles henholde mig til, hvad den høitærede Minister har udtalt ved denne og forrige Behandling, ligesom ogsaa til hvad jeg selv i den Anledning har bemærket. Jeg troer, at det er aldeles nødvendigt, at den Passus maa udgaae, at kun de Dyrslæger, som besatte sig med at behandle smitsomme Sygdomme hos Huusdyr, skulle have en slikt Protokoll og være undergivne de Forpligtelser efter Loven, som ellers, saavidt jeg skjønner, maatte paahvile alle praktiserende Dyrslæger. Skulde der ogsaa, som den ærede Ordfører har udtalt, være et særdeles sjeldent Tilfælde, at en Dyrslæge kun skulde besatte sig med en enkelt Sygdom, fordi han isærdeleshed havde sat sig ind i den og maaskee har forstaaet at helbrede den bedre end Andre, saa troer jeg dog ikke, at man med Hensyn til saa ualmindelig sjeldne Tilfælde skulde gjøre en Undtagelse fra, hvad man i det Hele maa ansee for at være rigtigt. Et Tilfælde, hvor en examineret Dyrslæge kun vil besatte sig med en enkelt Sygdom og kun vil søge at helbrede den, vil være overordentlig sjeldent, og der er vistnok neppe Noget her tilstede, som kjender et saadant Tilfælde. Det er i Almindelighed kun Dvæl-